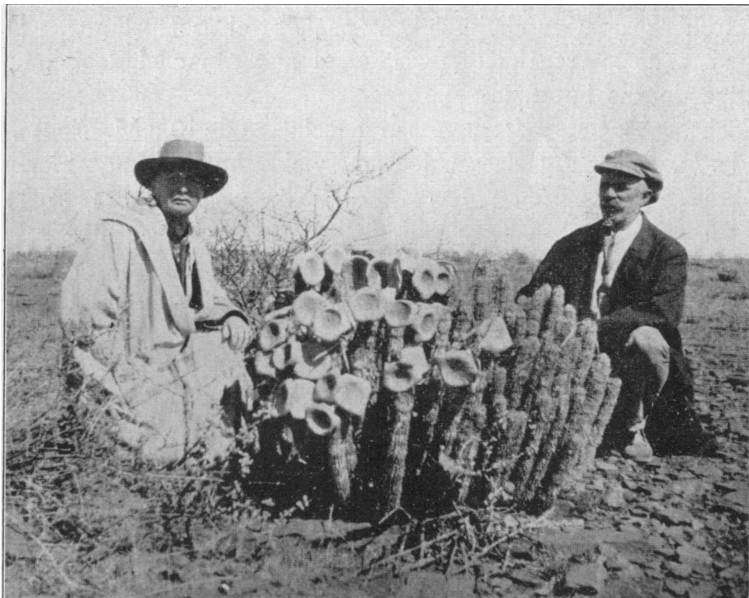

		
<p>Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15^{en} der maand aan:</p> <p>G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.</p>	<p>Redactie: G. D. DUURSMA. Prof. A. M. SPRENGER.</p> <p>Girorekening No. 133550 - ROTTERDAM.</p>	<p>Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat</p> <p style="text-align: center;">Adres:</p> <p>Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.</p>
<p>Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i>, Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i>, Terborg; J. M. VAN DEN HOUTEN, <i>Penningmeester</i>, Rotterdam, Mathenesserlaan 364; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; Prof. A. M. SPRENGER, Wageningen, Hoogstraat 4.</p>		

HOODIA GORDONII SWEET.

Het is al enkele jaren geleden, dat Prof. Kurt Dinter mij deze foto zond als een aandenken aan zijn bekende botanische onderzoekstochten door voormalig Duitsch Zuid-West Afrika.

Velen onzer zullen de ook in onze bibliotheek aanwezige publi-

Hoodia Gordonii Sweet.

NOOT: volgens Mej. Karsten het echtpaar Rusch.

(was met potlood genoteerd in deze Succulenta)

caties over die botanische reizen met belangstelling en bewondering hebben gelezen.

Met belangstelling hebben wij het echtpaar Dinter op diens reizen gevolgd, wij hebben de groote botanische kennis en stalen volharding bewonderd, waardoor het mogelijk is geworden, dat een groote menigte van uiterst zeldzame succulenten aan onze collecties kan worden toegevoegd. Wij hebben al die wondervolle Zuid-Afrikaansche gewassen bij de firma De Laet gezien, planten, van welks bestaan meenigeen van te voren nooit had gedroomd.

Het is het echtpaar Dinter geweest, dat de Zuid-Afrikaansche succulentenflora, de laatste halve eeuw grootendeels in het vergeetboek geraakt, weer in het brandpunt der belangstelling heeft gebracht. Zóó zelfs, dat menigeen de succulenten uit Zuid-Afrika hooger schat dan die uit Mexico.

Zoo zien wij dan hier het echtpaar Dinter neergehurkt bij een plantengroep van *Hoodia Gordonii* Sweet, wel is waar reeds omstreeks 1830 voor het eerst in de nabijheid der Oranje-rivier in Groot Namqualand ontdekt, maar toch altijd een zeldzame gast gebleven.

De plant is, zoo men weet, verwant aan de *Stapelia*'s, maar vormt veel krachtiger, *Cereus*-achtig geribde stammen, welke uit een dikker gemeenschappelijken paalwortel ontspringen. Deze ribben zijn op regelmatige afstanden met één c.M. lange, houtachtige doorns bezet.

Dicht aan den top der stammen verschijnen de 10 c.M. groote, fijn geaderde, geelachtig-vleeschkleurige, vlak-schotelvormige bloemen.

G. D. D.

DE ONGENOODE GASTEN IN ONZE KAS.

Gastvrijheid is een deugd, die we ook gaarne betrachten, als ongenooide gasten onze kas bezoeken, wanneer zij tenminste tot het menschelijk geslacht behooren en leden van *Succulenta* zijn.

Met de ongenooide gasten uit het dierenrijk echter moeten wij voorzichtig zijn, immers daaronder komen te veel bezoekers voor, die buitengewoon onbescheiden, net doen of ze thuis zijn en aan geen weggaan denken.

Wanneer men gasten heeft, is de vraag, wat zullen we eten, heel belangrijk; wat onze ongenooide gasten uit het dierenrijk

betreft, is het van het grootste gewicht, dat we goed weten, waarmede zij zich voeden, want zij veroorzaken ons voornamelijk last en schade door hun maaltijden. Daarom moeten we, als we een gedierte in onze kas aantreffen, de vraag stellen: waarvan leeft het: van dierlijk voedsel, van plantaardig of van beide?

De eerste soort moeten we liefst niet verwijderen, want zij kan ons helpen in den strijd tegen de laatste. De spin o.a. leeft uitsluitend van dierlijk voedsel. De gasten, die bestaan ten koste van onze met zorg gekweekte planten of duurgekochte zaden, willen we graag zoo spoedig mogelijk kwijt raken. De kleinste dieren zullen ons hierbij het meeste werk geven; ook omdat zij zich het snelste voortplanten en een overstelpend groot aantal nakomelingen kunnen hebben.

Dat slakken, pissebedden en bladluizen schade aanrichten, is algemeen bekend, maar van andere kleine dieren weten we dikwijls niet of ze kwaad doen of onschadelijk zijn.

Slakken en pissebedden (*Oniscus asellus*) kan men gemakkelijk wegvangen. Deze laatste, die men in deftig gezelschap tegenwoordig keldermotten pleegt te noemen, behooren tot dezelfde orde als de zoetwatergarnalen. De wijfjes dragen de eieren onder de borst met zich mee. Een in tweeën gesneden, eenigszins uitgeholde aardappel dient ons als val. Dikwijls de vallen nazien, vooral 's avonds en de onderkanten en randen van potjes of zaadbakken inspecteeren is noodzakelijk.

Bij bladluizen (*Aphis pisi*, *Aphis roae* en een tiental andere soorten) is het een vereischte, dat men zorgt er niet „dik” in te komen, want dan is uitroeien een ontzettend werk. Deze kleine dieren hebben n.l. het vermogen zich gedurende bijna den geheelen zomer parthenogenetisch d.i. zonder paring, voort te planten op angstwekkende snelle wijze. Zij komen in het voorjaar in groote menigte voort uit eieren, die in het najaar gelegd zijn en overwinterd hebben; eerst op het einde van den zomer verschijnen de mannetjes, die het laatste geslacht wijfjes bevruchten. Een twaalfstal geslachten worden zonder bevruchting levend geboren; de laatste generatie legt eieren. De jongste onderzoekingen hebben uitgemaakt, dat uit één bladluis in één maand tijds het aantal van bijna zes millioen zou kunnen voortkomen, als alle individuen in het leven bleven. Daarom pas op de eerste bladluis!

Neemt men in aanmerking, dat deze luizen gedurende haar gansche leven plantensappen zuigen, dan behoeft het geen ver-

wondering te wekken, dat zij door haar buitengewoon groot aantal zéér nadeelig kunnen worden. Bovendien scheiden zij uit het achterlijf een zoete vloeistof in fijne druppeltjes af, die opdrogend op de plantendeelen, waar zij is neergevallen, vieze plekken vormt en de bladeren doet ineenschrompelen. Dit verschijnsel is bekend onder den naam van honingdauw.

Men kan bladluizen met de vingers verwijderen, maar daar zij het liefste verblijf houden op fijne jonge scheuten of op knoppen, is het beter om een penseel met verdunnen alcohol te gebruiken.

Schildluizen (coccidae) kunnen zich, als ze pas uit het ei gekomen zijn, voortbewegen. De mannetjes ondergaan een volkomen gedaanteverwisseling: zij bezitten twee vleugels en hebben geen mondwerktuigen. De veel grootere wijfjes ondergaan geen gedaanteverwisseling, hebben geen vleugels, doch een extra goed ontwikkelde snuit. Zij steken dien snuit in het plantendeel, waarop ze zich bevinden, vormen een waslaag, die het lichaam als met een schild bedekt en houden dan verder op de plaats rust. Ze hebben den ganschen dag niets anders te doen dan sappen uit de plant te onttrekken en eieren te leggen. Zij zijn voor de planten zeer schadelijk. In den winter beschut het verdroogde schild van het gestorven wijfje het jonge broed.

In gering aantal ontsieren ze onze cactussen reeds zéér in een groot aantal, tallooze geslachten zien gedurende één zomer het levenslicht, vermoorden ze de plant. In Australië heeft men de voortwoekerende Opuntia-plaag slechts kunnen stuiten door het invoeren van de cochenille schildluis (*coccus cacti*), die men van uit vliegtuigen verspreidde over de streken, waar verschillende opuntiasoorten allen anderen plantengroei verdrongen. Deze luis werd, voordat de scheikunde het maken van verfstoffen ter hand genomen had, oorspronkelijk in Mexico, doch later ook in Algiers, Spanje en op Java gekweekt op *Opuntia*'s o.a. op *Nopalea tomentosa* en op *Nopalea coccinellifera*. In de tweede helft van de vorige eeuw werd nog jaarlijks uit Vera Cruz een hoeveelheid van 400.000 K.G. tot een waarde van zes millioen gulden verscheept; tegenwoordig is de handel in dit produkt heel gering.

Zoolang we niet in Mexico wonen, zal de cochenille schildluis ons geen kwaad doen, de in onze kas voorkomende leden van de familie der gelijkvleugeligen kunnen we met goed gevolg bestrijden met Purpusol Mittel zur Bekämpfung alle Schädlinge an Kakteen. samengesteld door Dr. A. Purpus te Darmstadt. Men

moet purpusol dat alcohol bevat en snel vloeiend is, met een penseel of kwastje aanbrengen en deze bewerking eenige malen om de veertien dagen herhalen met het oog op de volgende geslachten.

Wolluis, (*Dachylopius longifilis*) moeten we ook als vijand beschouwen. Zelve wit gekleurd, verbergt ze zich tusschen de witte haren en doornen van onze kweekelingen, vooral de jonge wolluis is bijna niet te vinden diep tusschen de ribben van echinocactussen en echinopsen of in de hollen en grotten van een rotsactus. Ook hier moet purpusol te hulp geroepen worden.

Het lichaam van de wolluis is langs de zijanten met fijne witte pluizige wasdraden bezet: de rug eveneens, doch hier zijn zij korter. Het wijfje omhult de eieren met dezelfde wollige was-substantie, die haar lichtbruin lichaam geheel bedekt.

Voor wortelluis, die in het verborgen voortteelt, is droogte een levensvoorwaarde: daarom voelt ze zich in onze kas dikwijls bijzonder goed thuis. De officieele naam voor dit gedierte is mij onbekend. In de oude Duitsche cactuslitteratuur wordt het steeds in één adem genoemd met wolluis en wordt zelfs beweerd, dat het wolluis is, die in den grond is gekropen. Van dit idee is men teruggekomen; ieder die wortelluis goed bekijkt ziet, dat het dier niet op een luis, maar op een made of worm gelijk.

Het onder de kraan schoonspoelen van de wortels der planten, waarbij men die akelige op propjes watten gelijkende luizenkolonies heeft ontdekt, kan 's zomers goed toegepast worden. Des winters gaat men daar niet zoo gemakkelijk toe over. Wel kan men, wanneer zich ook wortelluis vertoont, onder potten of zaadtesten deze plaatsen begieten met een oplossing van één theelepel extractum quassilae in een glas kokend water en dit heet gieten op de aarde of turfmoel, waarin de wortelluis voorkomt. Afgekoeld kan men met dit aftreksel zonder schade voor de planten ook de aarde in de potten begieten. Extractum quassiae is een vaste stof: de verhouding van een theelepel op een glas water is eigen vinding. Graebener spreekt in zijn werkje kakteenzucht van quassia brühe. Hij wendt het aan tegen groene bladluis en tegen regenwormen.

Als bestrijdingsmiddel tegen wortelluis raadt hij aan, na het reinigen der wortels met zeepwater, een behandeling met extractum colocynthidis en alcohol toe te passen. Dit recept bleek bij proefneming voor veel planten schadelijk, voor sommigen zelfs doodelijk te zijn.

Men heeft opgemerkt dat wortelluis welig tiert in aarde, waarin veel onverteerd blad voorkomt, en ook dat planten, die in armen schralen grond staan en daarbij langen tijd droog gehouden worden, vaak last van dit ongedierte krijgen. Het is evenwel nog een onopgelost probleem, waarom van twee bakken met zuivere jonge zaailingen, beide gevuld met dezelfde aarde en beide in dezelfde omstandigheden verkeerend, de eene bak vol wortelluis komt, terwijl de andere vrij blijft.

(Slot volgt.)

J. J. E. v. D. T.

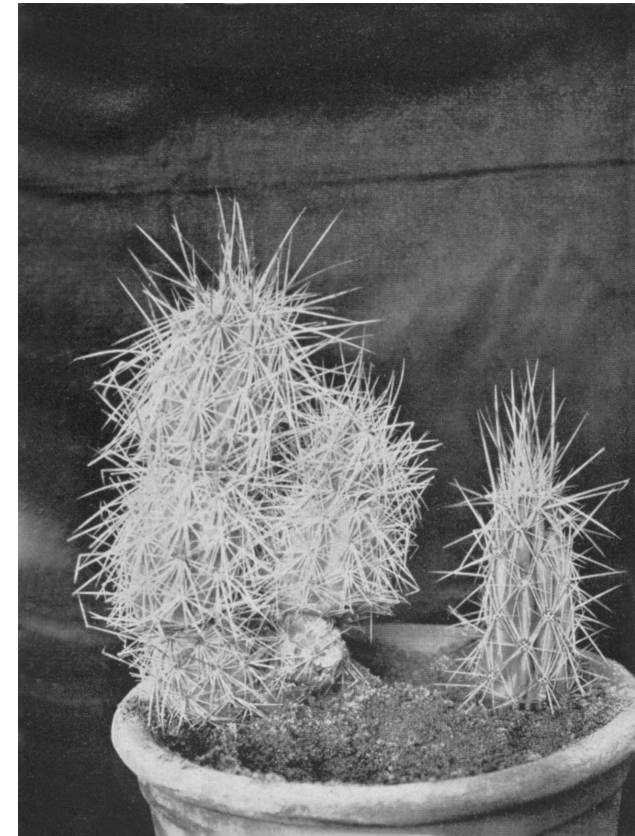
HOE HEET DIE CACTUS?

5.

Alvorens verder te gaan met de behandeling van de overige cylinder-opuntia's moeten we eenige aanvullingen geven op onze voorgaande artikelen en wel in de eerste plaats over het geslacht *Grusonia*. Schreven we op pag. 41, dat deze wel bijna nooit in onze verzamelingen zou worden aangetroffen, zoo viel het ons op, dat in onze advertentierubriek de firma W. W. de Wolf uit Enkhuizen er niet alleen zaden, maar ook importplanten van aanbiedt, zoodat deze soort wel degelijk binnen afzienbaren tijd in onze cultures zal zijn opgenomen. Met de meeste bereidwilligheid voldeed deze firma aan ons verzoek om er een plant van te mogen af beelden en beschrijven.

Grusonia cereiformis werd in 1894 door den Duitschen ingenieur F. Reichenbach in den staat Coahuila (Mexico) ontdekt en twee jaar later door hem beschreven. Het is de eenige *Opuntia*-achtige, waarvan de doornkussens op ribben zijn geplaatst, waardoor ze buitengewoon veel op een *Cereus* lijkt. Waarom Britton en Rose in 1919 haar naam hebben veranderd in *Grusonia Bradtiana* is ons nergens uit gebleken en in strijd met het prioriteitsbeginsel, dat aan den eerstgegeven naam den voorkeur geeft. We noemden reeds de voornaamste eigenschap van deze plant, namelijk het cereusachtige, een poging zooals wij het schreven om een hooger ontwikkelingsstap te bereiken, wat in de wetenschap den naam draagt van parallellisme. De insnoeringen op den stam wijzen echter op *Opuntia*, evenals het voorkomen van glochiden op de vrucht, waaruit blijkt, dat ze haar afkomst toch niet geheel kan verloochenen. In haar vaderland schijnt de plant een paar meter

hoog te worden en een berucht onkruid te zijn, wat ook wel echt *Opuntia*-achtig is. Bij ons zal dat zoo'n vaart niet loopen, al moet het wel een flinke groeier zijn. De kleur der stammen is grijsachtig groen, Ze zijn 8 - 10 ribbig en van 4 - 7 c.M. dik. Jonge scheuten vertoonen kleine, spoedig afvallende blaadjes en ook enkele glochiden, maar die waren aan deze importen al niet meer aanwezig, dus verdwijnen ze blijkbaar heel spoedig. Voor bescherming zullen deze laatste ook wel niet noodig zijn, daar de talrijke stijve doornen een voldoende afweer vormen. Het aantal randdoorns bedraagt 12 - 14, wij telden ook arealen met meer, terwijl het aantal middeldoornen 3 - 5 is, waarvan een langere, bij jonge scheuten stijf omhoog gericht, later meer naar beneden overbuigend. Op bijgaande foto zijn twee verschillende planten

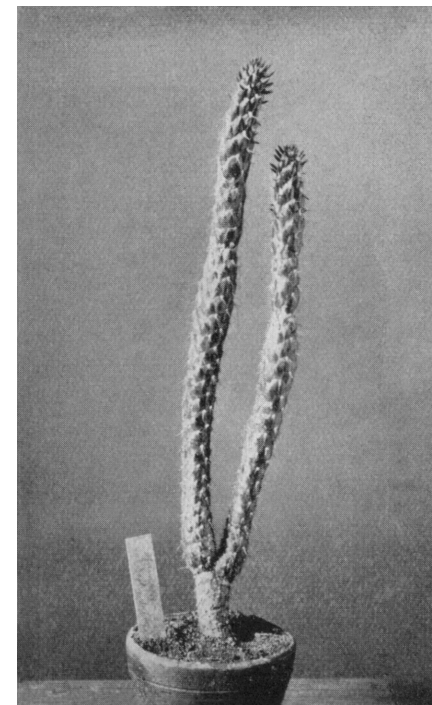
Grusonia cereiformis.

afgebeeld. De enkele scheut is langwerpig en frischgroen van kleur, de ribben zijn hierbij veel scherper dan bij de grootere typeplant, welke twee scheuten draagt. Deze zijn meer grijsgroen van kleur en de afzonderlijke leden ook meer eivormig, oogenschijnlijk is ze wat meer bedoorn. Ons lijkt, in verband met de foto in Berger *Entwickelungslinien* pag. 17 de eerstgenoemde het meest op het daarin afgebeelde exemplaar, maar het is heel goed mogelijk, dat deze verschillen door standplaatsafwijkingen worden te voorschijn geroepen. Met een kleine variant op een bekend gezegde zouden we gerust kunnen beweren: Niets is zoo veranderlijk als een cactus. Pas als men dergelijke variëteiten een tijdlang doorkweekt, kan blijken, of ze op den duur ook verschillend van vorm blijven.

Een tweede aanvulling betreft een kleine *Cylinder-Opuntia*, die ik als *Opuntia pusilla* S. D. van den heer Janz te Rotterdam kreeg, en die als import afkomstig was uit Argentinië, drie dagreizen per stoomboot de Parana op, alzoo een import van onverdachte herkomst. Zij moest dus behooren tot de groep, welke ik in het Aprilnummer beschreven heb, namelijk de Zuid-Amerikaansche cylinder-opuntia's, zonder scheeden om de doornen. In *Succulenta* n°. 7 van 1929 vond ik hierover al, wat ik weten wilde, want het was kennelijk dezelfde plant, waarover de heer Duursma schreef.

De beschrijving van Salm-Dyck klopt op dit plantje volkomen en we moeten bewondering hebben voor de wijze, waarop deze grootmeester der cactuskunde het moeilijke onderwerp der botanische plantbeschrijving beheerschte. Dat hij *O. pusilla* S. D. plaatste tusschen *O. carassavica* en *O. fragilis* slaat alleen op de uiterlijke kenteekenen en dan is het nog zoo gek niet, want het augurkjesmodel van de eerste en de groote breekbaarheid van de laatste wordt wel heel duidelijk gedemonstreerd door het feit, dat ons plantje onderweg in vijf dergelijke stukjes was uiteengevallen. Op de geografische verspreiding lette Salm echter niet zoo veel, misschien was dit bij zijn planten ook niet altijd met absolute zekerheid na te gaan, anders zou hij gemerkt hebben, dat het Woongebied dezer drie genoemde soorten ver van elkaar verwijderd was. *O. curassavica* toch hoort thuis op de Antillen, terwijl *O. fragilis* zijn verspreiding vindt in de westelijke staten van N. Amerika tot in Br. Columbia, terwijl onze *O. pusilla* wel positief uit Argentinië komt. Maar Berger vermeldt haar niet

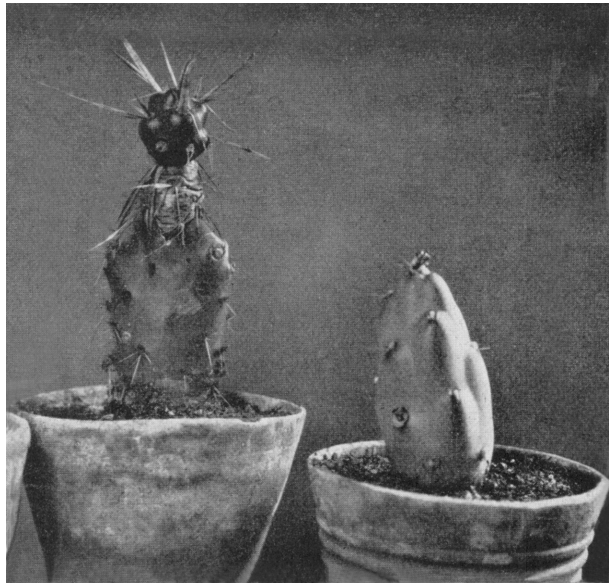
in de Pentlandiigroep en Britton en Rose voegen haar als synoniem bij *O. ovata*, waar ze m.i. ook niet op haar plaats is. De leden zijn niet eivormig (*ovata* = eivormig) en de schijven zijn bij deze soort 3 - 4 c.M. lang en 2 - 5 c.M. dik. De beschrijving van *O. corrugata* Salm komt beter uit, daarvan zijn de leden 2 - 4 c.M. lang en slechts 1 - 2 c.M. dik. Enkele doorns kunnen wel 2½ c.M. worden, daarbij zijn ze niet stekend, maar buigzaam. Het komt ons waarschijnlijk voor, dat deze soort, die we voorloopig maar *O. pusilla* S. D. zullen blijven noemen, lang zoo

Op. cylindrica.

zeldzaam niet is als ze lijkt, want het is een soort, die stellig al meer dan een eeuw in Europa bekend is en daarbij zeer gemakkelijk stek geeft. We beschouwen haar als een nauwe verwant van *O. corrugata* en geen kweekvorm van *O. ovata*, daar de import hier allerminst op gelijkert en voelen dus nog het meest voor de meening van den heer Duursma, die van een vergeten cactus spreekt. Wij verwijzen naar de foto in *Succ.* 1929 n°. 7

en hopen, dat onze lezers zich mede eens hierover zullen uitspreken. Tenslotte geven we nog enkele afbeeldingen van de besproken groep. Allereerst van *O. cylindrica*, met haar cristatavorm. Het ware licht over het ontstaan dezer vormen heeft nog niet geschinen. Intusschen blijven ze er niet minder interessant om. Wat deze hanekam betreft, ze kan even goed wortelecht worden gekweekt als geënt, en we geven aan de eerste groeiwijze steeds den voorkeur.

Op. diademata geënt.

Op. pentlandii

Van *O. diademata* beelden we een pas geënte plant af, daar deze op haar eigen wortels maar een slechte groeister is. Met haar papierachtige doornen is het zeker een aanbevelenswaardige soort. Dit laatste kunnen we ook zeggen van *O. Pentlandii*, die minder algemeen bekend is, maar stellig meerdere aandacht verdient. Ze groeit snel en de frischgroene, bijna doornlooze stammetjes, geven een welkome afwisseling onder het prikkelige *Opuntia* gezelschap. Zoowel *O. diademata* als *O. Pentlandii* behoren tot de struikachtige soorten, maar het spreekt vanzelf, dat dit bij een geënt exemplaar of een pas gestekt zultje niet tot uitdrukking komt. Mocht men bij het determineeren op dergelijke moeilijkheden stuiten, dan probeere men beide mogelijkheden van de tabel.

J. M. VAN DEN HOUTEN.

IMPORTPLANTEN.

Zoo langzaam aan nadert de tijd dat we onze collectie weer eens gaan nazien. Hier en daar is een plant gesneuveld, die door een andere moet vervangen worden: of wel we willen onze verzameling wat uitbreiden. Drie wegen staan ons hiertoe open - zelf zaaien - hier gekweekte planten aanschaffen of importplanten kopen. Alleen over deze laatsten wilde ik het hier hebben.

Allereerst vragen we ons af: waar halen we ze van daan - zelf importeeren of van een kweker of handelaar betrekken. Ik voor mij voelt 't meeste voor zelf importeeren en wel om volgende reden. Een handelaar wil liefst zijn planten zoo vlug mogelijk van de hand doen om eventueel verlies te vermijden - wat natuurlijk heel begrijpelijk is. Evenzeer is het te begrijpen dat hij een bewortelde plant eerder zal verkoopen dan één zonder wortels. Ergo moet hij ze zoo snel mogelijk laten bewortelen. Dit gaat 't beste in fijne turfmoelm en dan liefst van onderen goed verwarmen. Zoo slaat de plant vlug aan en aan alle kanten komen wortels te voorschijn. Maar komt zoo'n plant nu bij ons in andere omgeving en andere aarde, dan zullen meestal deze wortels afsterven en de plant is dan te uitgeput om direct weer nieuwe te maken. Immers deze z. g. turfmoelmwortels zijn niet geschikt om voedsel uit de aarde te halen - alleen vocht zuigen ze op. Ze zien er dan ook anders uit als de natuurlijke wortels - veel dunner en doorzichtiger. Ergo een slecht resultaat. Dit is mogelijk de reden waarom importplanten zoo in discredit zijn gekomen. Natuurlijk zijn er ook wel handelaren - meestal de oude goed bekend staande adressen - die hun importen rustig een heel seizoen oppotten en dan pas verkoopen. In dit geval vervallen natuurlijk alle hier opgesomde bezwaren ; alleen worden de prijzen dan laten we zeggen nog al hoog. Een blik in de pas uitgekomen prijscourant van Haage uit Erfurt (één van de beste adressen overigens) zegt U genoeg. Voor een groot goed bewortelde exemplaar moet men 10 - 20 ja tot 50 en 100 Mark per stuk betalen. Had men nu de zekerheid dat zoo'n exemplaar een lang leven had, dan was - dit voor een enkele keer - voor een enkel exemplaar nu niet zoo heel erg. Maar sneuvelt het, dan is het toch wel een beetje zondegeld. Bovendien, wat zou dan een flinke collectie bestaande uit een honderd of meer exemplaren wel niet moeten kosten.

Zelf importeeren heeft natuurlijk ook zijn bezwaren - men weet nooit te voren precies welke soorten men zal krijgen en ten tweede is het nog al kostbaar. Dit laatste bezwaar vervalt echter indien men gezamenlijk bestelt.

Het allerbeste is misschien wel het met een kweker of handelaar op een accoordje te gooien en U te laten waarschuwen onmiddellijk als er een import is aangekomen. U kunt dan zelf uitzoeken wat U wilt hebben (natuurlijk wortellooze exemplaren) en al is 't mogelijk wat duurder - risico is dan uitgesloten.

Nog een raad. Koop nooit een importplant in een bloemenwinkel, al is die ook nog zoo goedkoop - en al wordt die U ook nog zoo aanbevolen. Niemand weet hoe lang die plant daar al staat en hoe die . . . mishandeld is. Hier is het resultaat vrij zeker slecht.

Laten we dus aannemen dat U of zelf hebt geïmporteerd of versch import van een handelaar hebt betrokken. Deze planten hebben ± 8 weken in een donkere kist gelegen en zijn zeer gevoelig voor zonlicht. Maar nooit direct in de zon zetten - dan verbranden ze totaal - doch eerst in de schaduw (achter wit gekalkt glas) en langzaam aan 't licht wennen. Eerst als de geheele plant - vooral 't hart weer zuiver groen ziet - kan men ze in 't zonnetje zetten. Verschillende planten groeien nog tijdens 't transport in de kist. Zeer sterk doet dit b.v. Echinocereus Knippelianus. Dit nieuwe gedeelte is zuiver wit en bevat nog geen bladgroen. Langzaamaan zien we dit nu groen worden en dan pas kunnen we de plant in 't volle licht zetten.

In de meeste handboeken wordt aangeraden importplanten bij aankomst grondig na te zien en alle doode wortels of wortelresten te verwijderen. Met 't eerste ben ik het eens - schildluis komt ook op versch geïmporteerde planten voor - met 't laatste niet. Zijn de wortels geheel verwijderd dan is het niet noodig, zijn ze vochtig (rottend) dan liever de plant nog eens laten opdrogen. Naar mijn meening is het beter niet onnoodig nieuwe snijwonden te maken. Zooals ik de plant krijg pot ik ze op.

Wat is nu de beste grond voor importplanten! Zooals overal zullen ook hier wel verscheidene wegen naar Rome leiden, maar toch is de keuze van een goed grondmengsel van buitengewoon groot belang. Losse luchtige goed doorlaatbare grond, zonder bestanddeelen die rotten of kunnen gaan rotten is hoofdzaak. Turfmolm voldoet aan deze eischen doch bevat geen voedende

bestanddeelen. is dus als geheel ongeschikt. Uit eigen ervaring kan ik 't volgende mengsel aanbevelen: 2 deelen fijne turfmolm - 2 deelen goed gezeefde bladaarde - 2 deelen grof zand - 1 deel houtskool en 1 deel kalk. Hoe ouder de bladaarde, hoe beter, verteerd. Onverteerde bladdeelen gaan schimmelen en kunnen voor de importplanten noodlottig worden. Houtskool liefst niet zelf kloppen - het ééne deel wordt tot poeder en het andere is meestal te grof. Zeer fijne houtskool korrels zijn in iedere winkel van pluimveevoeder voor geringen prijs te verkrijgen. Kalk kan men of zelf heel fijn kloppen of als gemalen krijtpoeder bij een drogist koopen. Dit goed dooréngemengde, geeft een zeer luchtige aarde waarin de planten uitstekend wortelen. Wat de rol is die de houtskool bij de wortelvorming speelt, is eigenlijk nog geheel onbekend. Men zegt dat deze de rotting tegen gaat, wat heel wel mogelijk is - doch ze doet beslist meer. Ter illustratie kan ik U meedeelen dat ik begin Maart een plant wilde overpotten. Bij 't uithalen bleken nu bijna alle houtskooldeeltjes aan de wortels te zitten. Wat in de bloempot was achtergebleven van de aarde, was bijna houtskoolvrij. Wel een bewijs dat de wortels bij voorkeur de houtskooldeeltjes opzoeken en ze stevig vast houden ook. En dit is geen voorbeeld op zich zelf - geregeld kunnen wij in meerdere of mindere mate dit verschijnsel waarnemen. Naar mijn meening heeft houtskool beslist nog een andere werking dan alleen een conserveerende. Welke die echter is - weet ik niet. In alle geval zal men echter goed doen hier rekening mee te houden en nooit in een aardmengsel de houtskool vergeten.

Ook de pot die men gebruikt is van belang. Nieuwe potten zijn beter dan gebruikte (poreuser) - men zal zien dat de sterkste wortelvorming juist tegen de wanden plaats vindt. Verder hoe kleiner hoe beter - de doorsnede moet maar net iets grooter zijn dan die der plant. In de eerste plaats is dan de hoeveelheid aarde niet zoo groot en droogt bij te veel water geven dus sneller op, waar door deze fout als 't ware gecompenseerd wordt. In de tweede plaats zijn de wortels sneller bij het wandoppervlak - daar waar ze schijnbaar 't liefste zijn. De z.g. echte cactuspotjes - d.w.z. die met de halve hoogte van gewone potten - hebben mij vrij slecht voldaan. Nog afgezien van het feit dat verscheidene cactussen er te ver bovenuit zouden steken - blijft er voor een goede drainage veel te weinig ruimte over. Goede drainage is een hoofdvoorwaarde. Een enkele scherf op den bodem is niet

voldoende. Liever neem ik gewone diepe potten en vul deze voor de helft met oude bloempotscherven of aschsintels.

Heeft men de planten nu opgepot dan gaan ze voorloopig onder matglas en worden de eerste weken alleen maar dagelijksch één of twee maal bespoten - dit hangt van 't weer af. Vooral niet gieten. De aarde mag maar net even vochtig aanvoelen. Te droog is niet zoo erg - eenmaal te nat kan noodlottig worden. Daarom vullen we de pot ook tot aan den rand met aarde en laten niet zooals bij gewone planten een z.g. gietrand over. Overtollig water kan dan direct afvloeien. Dit afsputten doe ik in 't voorjaar alleen 's morgens vroeg en houd dan de ramen van de kas gesloten. Daardoor ontstaat een flinke gespannen lucht verzadigd met waterdamp. In den namiddag gaan de ramen wijd open en blijven dit tot alle planten (en ook de aarde) goed zijn opgedroogd. Voor dat de nacht invalt moet alles beslist weer droog zijn. Vocht bij lage temperatuur is slecht. Vandaar dat we bij vochtig-koud weer gerust eens een dag met besproeien kunnen overslaan. Met Mei gaan de ramen 's morgens vroeg al direct open, terwijl van af Juni ook 's nachts alles open blijft. In September en October doe ik net andersom, overdag alle ramen gesloten en 's nachts open. Hierdoor worden de planten flink gehard voor den komenden winter. Het gieten beperk ik deze maanden weer tot enkel besputten. Na October geef ik absoluut geen water meer tot begin Maart, maar ik houd hierbij mijn planten absoluut koud - hoogstens bij vriezend weer zacht verwarmen - net genoeg om de vorst er uit te houden. Mijn ervaring is: 's winters hoe kouder hoe beter, mits kurkdroog.

Ook in Mexico is het wel eens erg koud, zonder dat dit de planten nadeel brengt. En kom in de kas de thermometer eens een heel enkelen keer op 't nulpunt, wel ook dit hindert niet, mits de planten maar droog zijn.

Hoek v. Holland.

K. M. KNIP.

(Slot volgt.)

PURPUSOL.

Dit bestrijdingsmiddel tegen alle ongedierte, dat op cactussen voorkomt, is te koop bij Albert Alemann, Landgraf Georgstrasse 64 te Darmstadt. De fabrikant is de firma E. Merck. De hoofdvertegenwoordiger van deze firma deelde mij mede, dat Merck het artikel Purpusol niet in den handel brengt.

Het kost 1 R. M. voor 50 gram

2 R. M. voor 150 gram

6 R. M. voor 500 gram.

Een hoeveelheid grooter dan 500 gram geeft geen voordeel in prijs. Porto en verpakking wordt extra berekend.

Het invoerrecht bedraagt nog iets meer dan 50 %. Deze belasting zou kleiner worden, wanneer de afzender eene verklaring zou kunnen afgeven, dat de gebruikte alcohol gedenatureerd is volgens de Ned. wet.

De onderzoekingen van Dr. Knip te Hoek van Holland hebben bewezen, dat er op een cactus, drie dagen nadat deze bestreken was met Purpusol, geen enkel levend wezen meer te vinden was. Ik zelf heb ongeveer zes maanden geleden proeven genomen om te zien of eene intensieve purpusol-behandeling schadelijk is voor vetplanten.

Een Mesem. Bolusii benevens een Mam. longimamma en een Mam. centricirra heb ik herhaaldelijk, minstens 10 à 12 maal, soms om den anderen dag, soms met eenige weken tusschenpoos, kwistig met Purpusol bewerkt. Ik koos deze planten, omdat beschadiging van de opperhuid gemakkelijk zichtbaar is. Zij onderzonden niet het minste nadeel. De beide mamillaria's zijn op 't oogenblik aan den groei, en de mesem. ziet er ook uitstekend uit.

Minder goede resultaten bereikte ik met een bloemstengel van Kleinia repens en een bloeiend takje van Cras. corymbulosis. Beide verschrompelden na eenige malen kennis gemaakt te hebben met Purpusol. Dit doet evenwel niets af aan de waarde van het bestrijdingsmiddel, dat slechts voor cactussen is bedoeld, en dat voor zoover ik het beoordeelen kan een uitstekend hulpmiddel is in den strijd tegen wolluis, schildluis en roode spin.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

ECHINOCACTUS BEGUINI.

In het Decembern timer van 1929, schreef ik over Ech. Beg. dat de bloemen bij mij belangrijk grooter waren dan in de diverse handboeken werd opgegeven, n.l. 5½ centimeter in plaats van 3 à 3½. Ik merkte daar bij op dat dus òf de verschillende schrijvers de plant niet zelf in bloei hadden gezien òf dat ik mij in de determinatie had vergist. Ik heb daarna de plaats nog eens heel nauwkeurig onderzocht en het is wel degelijk Ech. Beguini.

Nu heeft zich echter iets heel merkwaardigs voorgedaan. De zelfde planten van verleden jaar hebben nu weer gebloeid en thans met bloemen van ± 3 c.m. grootte. Dat importplanten hier in cultuur soms van gedaante veranderen speciaal wat de bedooring betreft - is bekend genoeg - doch dat een bloem kleiner kan worden was mij totaal onbekend. Ook in de literatuur heb ik daar nergens iets over kunnen vinden. De zaak leek mij belangrijk genoeg om hier even de aandacht op te vestigen.

K. M. KNIP.

DE UTRECHTSCH E TENTOONSTELLING.

Het is ons een behoefte de leden van den kring Utrecht hierbij openlijk hulde te brengen voor hetgeen ze op de U. B. T. O. hebben gepresteerd. De collectie Cactussen en Succulenten, die ze op deze voorjaarsexpositie in het Jaarbeursgebouw hebben bijeengebracht, overtrof onze stoutste verwachtingen! Wat onderlinge samenwerking vermag werd hier wel ten duidelijkste gedemonstreerd.

We willen verder van de gelegenheid gebruik maken om den Kring Utrecht geluk te wenschen met de behaalde onderscheidingen. Dat deze Cactustentoonstelling ook een zeer doeltreffende reclame voor onze Vereeniging was, hebben we reeds ondervonden!

Onzen hartelijken dank daarvoor!

Namens het Bestuur der N. V. v. V.
„Succulenta”,

CHR. DE RINGH, Voorzitter.
M. C. KARSTEN, Secretaresse.

AAN DEN VOORAVOND VAN EN NA DE
UTRECHTSCH E TENTOONSTELLING.

De groote dag was daar. Ieder lid, dat er wat voor voelde om in de komende dagen iets van zijn liefhebberij aan het publiek te toonen, had zijn planten in gereedheid gebracht en netjes verzorgd.

Het consigne was, dat de planten op 7 April aanwezig moesten zijn. 't Was een lust onopgemerkt te staan kijken met welk een zorg de liefhebbers hun schatten naar het expositieterrein brachten. De een had een mandje, de ander een kistje, weer anderen een auto en zelfs kwam er één met een van moeder geleende waschteil op een handkar.

Wie beschrijft echter wat in het binnenste van menig inzender omging toen hij of zij bij de aankomst op het terrein door de tuinders werd uitgelachen. Zag ik enkele inzenders weifelen, wilden zij den terugtocht direct aanvaarden? Zouden die lachers ooit zooveel liefhebberij aan den dag gelegd hebben als deze inzenders? Zullen ze nu nog lachen, nu diezelfde inzenders zoo schitterend uit den strijd zijn gekomen?

Vriendinnen en vrienden van Succulenta !

Natuurlijk is het groote succes te danken aan de bijzondere en groote inzendingen van enkelen, maar de bekroning geldt nu eenmaal voor alle inzenders, dit is het mooie van onze liefhebberij. Maar wie voerden ons naar de overwinning? De bekroning voor het Kringbestuur en de toegevoegde commissieleden, die niets onbeproofd hebben gelaten om deze expositie te doen slagen, zal van ons, leden, moeten komen. Daarom roep ik U allen op vele leden te werven als stille hulde voor hen, die zich in deze dagen zooveel opofferingen getroost hebben.

Een groote aanwas van leden is mijn grootste wensch. TEILTJE.

Naschrift. Wij zijn „Teiltje” ten hoogste erkentelijk voor zijn goeden wensch in den laatsten zin vervat. Een groote aanwas van leden is ook altijd ons ideaal geweest. Maar wederkeerig zal op volgende tentoonstellingen in onze groote steden bij een belangrijke ledenaanwas het succes ook nog grooter kunnen worden. En daarom zouden wij aan de goede wenschen van „Teiltje” nog willen toevoegen: Leden, die in de groote steden of de naaste omgeving daar van woonachtig zijt, sluit U allen aan bij den Kring ten uwent, zoodat de Kringbesturen in de toekomst ook op uw daadwerkelijken steun mogen rekenen. RED.

DE COLLECTIEVE INZENDING VAN DEN
UTRECHTSCHEN KRING OP DE U. B. T. O.,
9-13 APRIL jl.

Mexicaansche en Z. Afrikaansche woestijnhoekjes.
Kunstvormen in de natuur. „Speldenkussens”.

Op het oogenblik, dat we dit schrijven behoort de groote Voorjaarsbloemententoonstelling te Utrecht, georganiseerd door de plaatselijke Afd. der Kon. Ned. Maatsch. voor Tuinbouw en Plantkunde alweer tot het verleden. Met deze tentoonstelling, die wel uitstekend geslaagd mag heeten, heeft de Nederlandsche tuinbouw het voorjaarsseizoen op waardige wijze ingeluid. De groote tentoonstellingshal van het Jaarbeursgebouw was één bloemenpracht en kleurenweelde ! Maar we willen hier niet langer bij stilstaan doch overgaan tot de clou van deze show, de inzending Cactussen en andere Vetplanten van den Kring Utrecht van onze Vereeniging. Deze inzending was zóó uitgebreid, dat er een heele zaal toe noodig was om ze naar behooren op te stellen! Door 38 leden waren hier \pm 1500 planten bijeengebracht! Door middel van balen turfmolm en fijn geelwit zand had men een heuvelachtig landschap geconstrueerd waar de planten, daar ze tot over den potrand in het zand ingegraven waren, als het ware één geheel mee vormden. Om wat meer kleur en teekening aan het zandoppervlak te geven had men tusschen de planten nog roodbruine aarde (afval van een pannenfabriek) en fijn geklopte potscherf gestrooid. Vooral waar grijze planten stonden bleek deze roode substantie het kleureffect ten zeerste te verhoogen.

Bij de opstelling der planten was men zooveel mogelijk systematisch te werk gegaan, wat het overzicht zeer vergemakkelijkte. Bovendien had men hier en daar de Kaapsche en Mexicaansche Succulenten tot afzonderlijke groepen gearrangeerd. De hierbij afgedrukte photo's spreken wel voor zichzelf! Om van dit groote sortiment planten een uitvoerige beschrijving te geven is gezien de beperkte plaatsruimte niet mogelijk en moeten we er ons toe bepalen er hier en daar een greep uit te doen en datgene voor het front te voeren wat ons bijzonder opmerkelijk voorkwam.

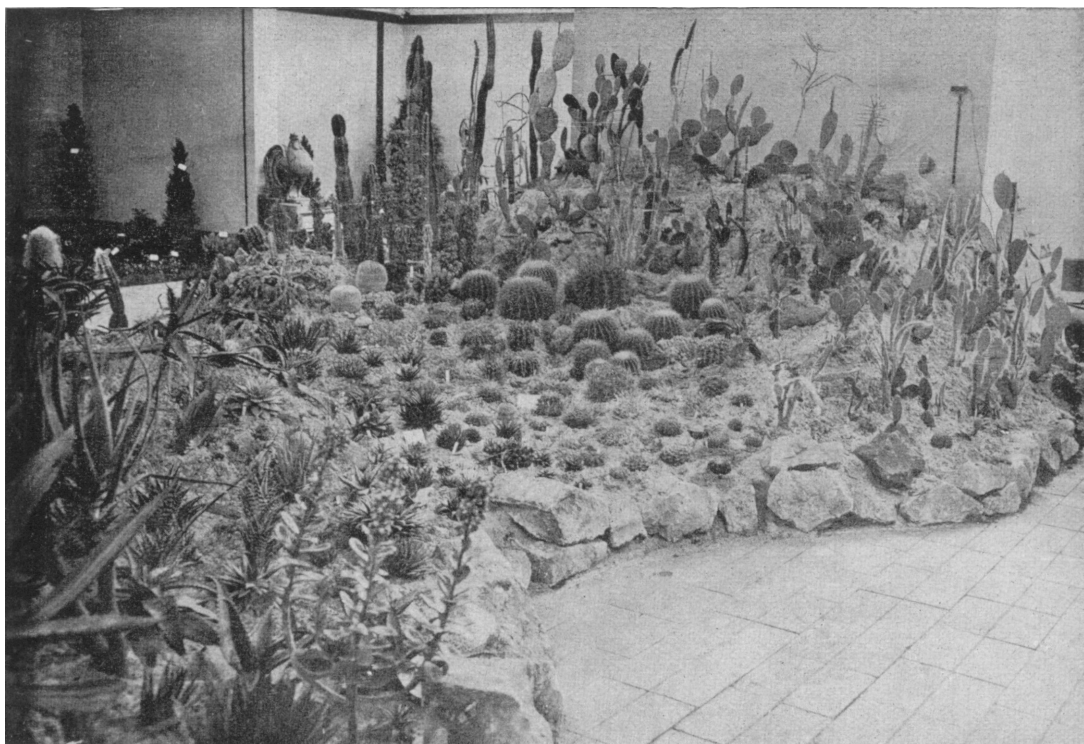
Memoreeren we in de eerste plaats de groote, prachtig gevormde exemplaren van *Astrophytum myriostigma*, de „bisschopsmuts”. De grijze, 4 à 5 kantige planten zagen er uit als uit steen gehouwen! Er is geen cactusgeslacht waaronder we zulk volmaakt symmetrische vormen aantreffen als onder de *Astrophyta*! Heel eigenaardig is ook *Obregonia Denegrii*, bestaande uit dikke, vuilbruine schubben, een echte woestijnplant om te zien! Even verder vonden we nog een vreemde verschijning, nl. *Echinocactus turbiniformis*, zeer afgeplat van vorm met in veldjes verdeelde ribben, dewelke min of meer spiraalvormig gerangschikt zijn.

Zeer belangrijk was de *Mamillaria*-groep. We noteerden o. a. den nieuwen „grijsaard”, *M. Hahniana*, waarbij het heele plantenlichaam geheel en al door lange witte haren aan het oog onttrokken is.

Groep Euphorbia's uit de expositie van den kring Utrecht.

Voorts de zeer dwergachtige *M. Herrerae*, eveneens een species nova, bijna kogelrond van vorm en zeer fijn wit bestekeld. De fraaie *M. bocasana* ontbrak niet op het appèl en evenmin

Groep Echinocactussen en Opuntia's uit de expositie van den kring Utrecht

M. lanata (fraai wit gestekeld!) Van den echten grijsaard, *Cephalocereus senilis*, waren ook een paar welig behaarde exemplaren aanwezig. ware pronkstukken! De „Turksche muts”, *Melocactus communis*, was er eveneens te vinden en ook een ietwat plattere, groener gekleurde vorm, *Mel. depressus*. De tentoongestelde Melo's waren allen in het bezit van een flink ontwikkeld cephalium (schedelkapje!) Bij een hiervan waren tusschen de bruine schedelharen eenige roseroode bessen zichtbaar en hoorden we een dame opmerken: „ Net een speldenkussen!” Voorwaar geen onaardige vergelijking!

Opvallend was ook *Pilocereus Houlettii*, een zuilvormige Cactacea met vlokkelig behaarden stam. Tot de planten, die door bizarre vorm in het bijzonder de aandacht op zich vestigen, behoort zonder

twijfel de rotsactus, *Cereus peruvianus* var. *monstruosa*. Deze stond te midden van een decoratieve groep zuil- en slangvormige Cerei en groote *Opuntia*'s. Noemen we van de laatsten *O. papyracantha* met vuilwitte, breede papierachtige dorens, *O. senilis*, waarbij het basale gedeelte van den stam wollig wit behaard is (zeer eigenaardig!). -- Echinocacti waren er ook te kust en te keur. Niet minder merkwaardig dan de reeds genoemde turbini-formis is *E. multicostatus* met zeer dicht oopenstaande, dunne lamelvormige ribben.

Vlak bij deze soort vonden we een exemplaar van *E'tus lamellosus*, ook al weer een vreemd uitzierende plant; de ribben, dun als bladen carton, staan zeer dicht oopen en zijn grillig gegolfd. De geheele plant is bezet met lange, slappe, hoornachtige stekels.

Groep Agaves en Aloës uit de expositie van den kring Utrecht

Groep Pilocereusen en Echinopissen uit de expositie van den kring Utrecht

Laten we nu eens een kijkje nemen in de specifiek Z. Afrikaansche hoek. We vonden hier een buitengewoon groote verscheidenheid van soorten. Vermelden we hiervan in de eerste plaats de interessante *Euphorbia obesa*, welke in manlijke en vrouwelijke exemplaren aanwezig was (het verschil is echter bij niet-bloeiende planten niet te zien!) In de *obesa* hebben we wel een der sierlijkste bolvormige *Euphorbia*'s. We willen echter niet langer bij deze soort stilstaan, ze is bekend genoeg! Voorts troffen we aan *Euph. meloformis*, *E. horrida* (lijkt in vorm op de voorgaande, doch wijkt verder af door den blauwgroenen schedel en grauwe bestekeling).

Zeer opmerkelijk vonden we ook *Euph. bupleurifolia*, met dikken knotsvormigen stam met een kroontje van langwerpige, donker-

groene bladeren, die in het geheel niet succulent zijn! De succulente geslachten *Stapelia*, *Hoodia*, *Trichocaulon*, *Caraluma* en *Ceropegia*, allen deel uitmakend van de groote familie der *Asclepiadaceae*, waren ook vertegenwoordigd. Interessant is *Trichocaulon Dinteri*, bestaande uit een zeer succulent stammetje, hetwelk met hoekige wratten bezet is, een typische woestijnplant evenals trouwens de zwaar bestekelde *Hoodia Gordonii*.

De eenige *Ceropegia*-soort, die zich onder deze inzending bevond, was *C. stapeliiformis*, een plant, die zooals de naam al zegt in habitus wel wat van een *Stapelia* heeft (de bladeren zijn ook hier rudimentair). Ze vormt wel een hemelsbreed verschil met het lieve hangplantje, welk we onder den naam *C. Woodii* kennen !

Groep Mammillaria's uit de expositie van den kring Utrecht

Hoekvulling uit de expositie van den kring Utrecht

In bonte mengeling vinden we voorts nog in dezen Afrikaanschen hoek verschillende soorten Aloë, Gasteria, Haworthia, Cotyledon (waaronder een bruinbladige spec. nov.!) Crassula (*C. barbata!*) enz. enz.

In een anderen hoek van dit woestijnlandschap troffen we uitgeplant tusschen steenen nog een paar „mimicry” Mesembr. aan, memoreeren we hiervan een bijzondere mooie importplant van *Pleiospilos Bolusii*.

Gezien het seizoen waren bloeiende Cactussen op deze show niet talrijk. We noteerden o. a. een roomkleurige *Phyllo* hybride, roode *Epiphyllums* en *Rhipsalis pachyptera* met massa's kleine

geelachtige bloempjes langs den rand der breede, bladachtige stengelleden. Van de weinige succulenten prijken o. a. met bloemen *Aloë variegata*, *Gasteria verrucosa*, *Euphorbia splendens*.

Besluiten we ons verslag met nog even in herinnering te brengen de ongemeen fraaie importexemplaren van *Agave Victoriae Reginae*. Het waren zeer gedrongen planten met bijkans sneeuwwitte bladspitsen en dorsale strepen!

Onze Utrechtsche Afdeeling mocht haar buitengewoon fraaie en interessante inzending bekroond zien met een groote gouden medaille, alsmede een ereprijs, bestaande uit de zilveren beker van het Hoofdbestuur der Kon. Ned. Mij voor Tuinb. en Plantk. toegekend voor de zeer geslaagde opstelling.

GROOTE BLOEMENTENTOONSTELLING
TE ROTTERDAM.

25 April - 4 Mei 1930 in Hal B. van de Neny
Toegangsprijs 60 ct. (4 Mei halve prijs.)

Na wat Utrecht aan cactussen en vetplanten te zien gaf het heel moeilijk zijn iets beters te geven, maar de moeite waard wordt het in elk geval. Voor de succulenten is een geheel vak van 100 M². gereserveerd en dit wordt hoofdzakelijk ingenomen door den handel. Slechts twee liefhebberverzamelingen zullen aanwezig zijn en wel die van den heer Labarre uit Hilversum, met zijn beroemde collectie hoogsucculente Mesembrianthema en verder van ondergeteekende met een groep cactussen en vetplanten en tevens een kleine keurcollectie Afrikaansche importen. Van de handelaars noemen we in de eerste plaats de Rotterdamsche firma W. Janz, die met een uitgebreide groep zal uitkomen, verder Fr. de Laet uit Contich. J. Verdon uit Haamstede (Z.), H. J. Wind uit Zwolle. Met groot materiaal, Ballego uit Leiden, die bloeiende Phyllo's zal laten zien, W. Havenaar Sr. uit Berkel, G. J. Moleman uit Gouda, terwijl de heer C. A. Schuit uit den Haag komt met een uitgebreide collectie glas inloodkastjes.

Voor zoover dat nog noodig mocht zijn, wekken we alle leden uit Rotterdam en omgeving op deze tentoonstelling te gaan zien, daar zij ongetwijfeld de grootste bloemenexpositie zal zijn die tot heden in Nederland is gehouden.

M. VAN DEN H.

VERSLAG ALGEMEENE VERGADERING OP 25 JANUARI 1930
TE UTRECHT, GEBOUW VOOR K. EN W.

Aanwezig het bestuur met uitzondering van de H. H. van den Houten en Sprenger, die door ziekte respect. ambtsbezigheden verhinderd waren, plus 30 leden. De vergadering werd te kwart voor 3 door den voorzitter, den heer Chr. de Ringh, geopend. In zijn openingswoord brengt de voorzitter ter kennis van de leden, dat slechts weinige dagen voor de vergadering bericht ingekomen is van Prof. Sprenger, dat hij zich wegens zeer drukke ambtsbezigheden genoopt ziet als bestuurslid af te treden. Spreker verzoekt hierop den leden naar een candidaat uit te zien ter vervulling van

een bestuursfunctie. De defn. verkiezing zal op de e.v. Vergadering plaats hebben.

Aan de orde is dan punt 2 der agenda, het oplezen der Notulen der vorige vergadering. Hiertoe werd echter gezien het uitvoerig verslag in „Succ.” niet overgegaan. Naar aanleiding van dat verslag werd nog even gesproken over het publiceeren eener alph. lijst van plantennamen met verklaring. Er werd op gewezen, dat de Amsterdamsche Kring (die aan het begin der vergadering nog niet vertegenwoordigd was) gaarne zulk een lijst in „Succ.” opgenomen zou zien. De heer Duursma vindt echter het inmiddels verschenen boekje van Chr. de Ringh voldoende en wijst bovendien op het bestaan eener namenlijst van Fiet. Verscheidene leden verklaren zich echter voor de publicatie van zulk een lijst in „Succ.” Bij de rondvraag wordt op deze kwestie nog uitvoerig teruggekomen!

Daar er geen ingekomen stukken te behandelen waren kon hierop dadelijk tot punt 4 der agenda overgegaan worden en werd door de secretaresse het jaarverslag 1929 uitgebracht. Wegens de afwezigheid van den heer v. d. Houten kon er geen verslag gedaan worden van den financieelen toestand der Vereeniging. De heer de Ringh had echter van den penningmeester gehoord, dat er een batig saldo van ruim f 100.- viel te boeken.

De verkiezing van een bestuurslid wegens periodiek aftreden van den heer G. D. Duursma, hoefde niet door te gaan, daar er geen kandidaten opgegeven waren. De heer Duursma is aldus bij acclamatie herkozen. Door het bestuur werd, gebruik makend van hetgeen er in het Huish. Regl. bepaald is inzake het tusschentijds aftreden van een bestuurslid (Art. 13, 3^e aline), in de vacature ontstaan door aftreding van Prof. Sprenger voorzien door tijdelijk als bestuurslid aan te wijzen den heer S. P. C. van Romunde te Heesch bij Oss.

Aan de orde is dan de benoeming der nieuwe Kascommissie. Van bestuurswege werd het voorstel gedaan om in het vervolg de leden dezer commissie uit een en dezelfde plaats te kiezen. Tot nu toe waren dit personen uit verschillende plaatsen, hetgeen niet bevorderlijk was voor een snelle afdoening der zaken. De bedoeling is tevens, dat het H. B. elk jaar een kring aanwijst waaruit de commissieleden gekozen worden.

De vergadering kon zich met dit voorstel vereenigen en werd hierop den Hagenaars opgedragen uit hun midden 3 kandidaten aan te wijzen.

Voorgedragen en benoemd werden mevr. Cohen-v. Straaten, den heer J. H. Reiber en van de oude commissie den heer Ed. Becht.

De begroting 1930 (punt 8) kon door afwezigheid van den penningmeester eveneens niet doorgaan. De leden werden verzocht te wachten totdat deze in „Succ.” gepubliceerd wordt.

Hierop zijn de ingekomen voorstellen aan de orde. In de eerste plaats werd behandeld een voorstel van het bestuur om de volgende wijziging in de uitgifte der nieuwe ledenlijst aan te brengen:

Van de ledenlijst 1930, doorschoten met blanco papier om de leden in de gelegenheid te stellen de lijst zelf bij te werken, worden 500 overgedruken gemaakt ten behoeve der nieuwe leden, een aantal voor 2 jaar toereikend. De in 1931

toetredende nieuwe leden ontvangen hierbij nog een gehectographeerd supplement (mutaties ledenlijst 1930).

Door den heer Blommesteijn, Amsterdam, wordt nog gevraagd of een cyclostyl-lijst niet goedkooper uitkomt. Van wèl ingelichte zijde werd dit echter ontkend. Na nog eenig over en weer gepraat werd het bestuursvoorstel in zijn geheel aangenomen.

Ingekomen is voorts een schrijven van mej. M. van Wessem te Joure, waarin deze voorstelt de leden van een Vereenigingsinsigne te voorzien.

Gezien de zeer hooge kosten, welke de fabricage van insignes met zich zou medebrengen, werd dit voorstel verworpen.

Bij de rondvraag (punt 10 der agenda) werd allereerst door den Heer Ed. Becht bemerkt, dat het Maandblad gedurende het afgelopen jaar innerlijk en uiterlijk bijzonder goed is geweest. Zeer zeker een voldoening voor Redactie en Uitgeefster ! Door den heer Bommeljé werd nog een voorstel gedaan inzake de inning der contributie: Degenen, die het niet convenieert in Januari te betalen, kunnen om uitstel verzoeken vóór of in de maand Januari.

De voorzitter gaat hier gaarne mede accoord, merkt trouwens op, dat het bestuur niet uit barbaren bestaat! Vervolgens werd nog zeer breedvoerig gedelibereerd over het al of niet publiceeren eener verklarende namenlijst in „Succ.” De heer Romeijn, de Utrechtsche hortulanus, was in den beginne zeer tegen het samenstellen van zulk een lijst gekant, daar hij het vertalen der Grieksche en Latijnsche plantennamen ten onrechte als een nomenclatuurkwestie beschouwde.

Het eind dezer lange discussie was, dat van redactiewege werd toegezegd zoo nu en dan in „Succ.” een lijstje van plantennamen met verklaring op te nemen. Het boek van Fiet is wat succulenten betreft niet voldoende.

Verder niets meer aan de orde zijnde werd hierop de vergadering door den Voorzitter gesloten.

M. KARSTEN, Secretaresse

OP DEN UITKIJK.

Etablissement Horticole Fr. De Laet, Contich. Catalogue General 1930.

Als de Catalogus van Firma De Laet verschijnt, dan weten wij het: de goede tijd voor onze Gedoornde Vrienden is weer aangebroken. En evenals de succulentenverzamelaar elk jaar zijn collectie iets tracht uit te breiden, zoo gaat het ook met het vermaarde Etablissement Horticole van Firma De Laet. De catalogus geeft daarvan een beeld. Elk jaar wordt hij mooier en uitgebreider; zoo is het dan nu dit jaar een boekdeeltje van 80 pagina's geworden, versierd met 119 duidelijke afbeeldingen, waaronder enkele nieuwigheden, dit jaar voor het eerst in den handel, o.a. Echinocactus platensis var. Ter Weemeanus, en de veel op deze gelijkende E. Baldianus, E. Ritterii, Mamillaria pygmaea, M. Hahniana, M. Herrerae en Opuntia Pailana.

Andere kiekjes geven ons een beeld van de enorme soortenrijkdom, de reuzenexemplaren en den grooten omvang van dit ongetwijfeld het best gesorteerde succulenten-etablisement der geheele wereld.

Aanbeveling heeft deze Catalogus overigens niet noodig. De Firma De Laet staat daarvoor in ons land te goed bekend.

G. D. D.

VRAGENBUS.

Vr. Ik bezit een lidcactus, betrekkelijk klein plantje, ongeveer 2½ jaar oud (niet geënt), dat 's zomers goed groeide, doch den afgelopen winter en nu nog, al maar leden afwerpt, evenals in Januari de enkele bloemknopjes, die er aan kwamen. In 't najaar heb ik niet gegoten, maar doe het de laatste maand weer vrij geregeld.

Waar kan dit aan liggen?

Verder heb ik een Stapelia variegata, die drie jaar geleden gebleeid heeft, maar dit sindsdien niet meer herhaald heeft. Toch heb ik de plant behandeld zooals in het boekje van v. d. Houten staat aangegeven. De plant staat in een platte pot, niet in de felle zon, maar toch warm. Dikwijls is de heele plant slap, bovendien zijn de stengeltjes lang en dun, terwijl stekken genomen van dezelfde plant al mooie korte gedrongen plantjes zijn. Ook hier sta ik voor een raadsel.

Mevr. H. M. L. te 's-Gr.

Antw. Lidcactussen laten dikwijls leden en knoppen vallen, vooral wanneer ze te zonnig staan, te droog gehouden worden of zoo nu en dan van plaats verwisselen. Zet uw plant dus niet op de volle zon, houd de plant steeds matig vochtig en laat ze vooral tijdens de knopvorming, altijd precies denzelfden stand behouden.

Stapelia's verlangen geen hooge temperatuur, maar wel veel frissche lucht en tijdens den groeitijd voldoende vocht. Denklijk staat uw plant iets te warm, te oordeelen naar de lange slappe scheuten. Zet uw plant zoo mogelijk dezen zomer buiten op een niet te zonnige plaats en houd ze geregeld matig vochtig.

G. D. D.

Kring 's-Gravenhage en Omstreken.

Vergadering op Zaterdag 31 Mei des avonds 8 uur in het gebouw „Amicitia”. Westeinde 15.

De Heer C. L. Harders zal een voordracht houden met lichtbeelden naar photo's door hem zelf vervaardigd. Ook de Heer Becht zal een serie lantaarnplaatjes vertoonen. De bijeenkomst belooft dus zeer belangwekkend te worden. De vergadering van 15 Maart werd bezocht door 43 leden en verschillende belangstellenden. De beide hoofdnummers van het programma, de lezing van den Heer Bommeljé en het gratis verloten van twee mooie cactussen, een partijtje jonge phyllo's en een aantal vetplanten, vielen zeer in den smaak van de aanwezigen.

De Heer Bommeljé sprak over het zaaien van cactussen en verbond daaraan zeer veel interessante mededeelingen en nuttige wenken, waarover ik hier niet in bijzonderheden zal treden, omdat de Heer Bommeljé beloofd heeft, zijne voordracht om te werken tot een artikel voor Succulenta. De lezing verdiende de woorden van dank van den voorzitter en het hartelijke applaus van de vergadering volkomen.

J. J. E. VAN DEN THOORN.

Kring Amsterdam en Omstreken.

Op Zondag 4 Mei zal een bezoek worden gebracht aan de kassen van de Gemeentelijke kweekertijen.

Samenkomst ± 10 uur Middenweg voor perceel 54-56.

Daarna nog een bezoek aan de verzameling van den heer J. v. Dijk, welke is ondergebracht in de School Mr. Artzeniusweg.

Vergadering van den kring Amsterdam op Vrijdag 23 Mei, 's avonds 8 uur, in Gebouw „Koningin Wilhelmina”, Prinsengracht 1015.

De heer D. J. Romeijn, Hortulanus te Utrecht zal een lezing houden over het onderwerp „De behandeling onzer planten”.

Tijdens de pauze de eerste plantenbeurs voor dit jaar. Brengt allen dus uw ruilmateriaal mee. Ook enkele planten ter opluistering worden zeer op prijs gesteld.

H. WITTE, Secretaris

BAND 1929.

Nog enkele banden voor den jaargang 1929 zijn disponibel. Bij franco toezending van de diverse nummers met inhoud wordt het gebonden exemplaar franco toegezonden. De kosten à f 1.- gelieve men te storten op postrekening 46826.

De uitgever.
J. VAN DRUTEN.

Utrecht, April 1930

MUTATIES LEDENLIJST.**ADRESWIJZIGINGEN.**

- P. F. van Schaik, Amersfoort. v/h. 3e Infanterie Kazernestr. 7a, thans Aldegondestraat 102.
 Mevr. G. Dekker, Amsterdam W., v/h. Lumeystraat 11^I, thans M. H. Trompstraat 27 huis.
 G. Hulshof, Amsterdam Z., v/h. Corn. Springerstr. 23^{II}, thans IJsselstraat 17^{III}.
 H. V. Spoor, Amsterdam W., v/h. Stuyvesantstraat 26^{II}, thans Sloterweg 38^{II}.
 Mevr. van Straten-de Vries, Amsterdam Z., v/h. Zeilstraat 38, thans Saxen Weimarlaan 24.
 J. P. A. Schutte, v/h. 's-Gravenhage, Joh. Maetsuyckerstraat 157, thans Amsterdam, Linnaeusparkweg 168.
 J. J. Haije Jr., Haarlem, v/h. Obisstraat 3, thans Rijksstraatweg 67.
 Mej. M. P. Homberg, v/h. Hillegersberg, Straatweg 229, thans Laren (N.-H.) Eemnesserweg 26.
 G. Fransen, v/h. Rotterdam, 1^e Middellandstraat 46b, thans Schiedam, Rotterdam-schedijk 74 B.

LIDMAATSCHAPSOVERSCHRIJVING.

Op verzoek hebben we het lidmaatschap van den Heer Mos, 's-Gravenhage, Beoordenhout, Geb. „Petrolea”, overgeschreven op Mevr. Mos-Lubbi, Fuchsiastraat 87.

BEDANKT.

M. Keijzer, Voorburg, Mauritsstraat 12.

NIEUWE LEDEN.

- Jac. Jongkind Kzn., Aalsmeer (Oost), Machineweg 4.
 Mevr. Greta Kats-Mosler, Almelo, Wierdenschestraat 72.
 P. Dijkstra, Amsterdam Z., Valeriusstraat 90.
 Mevr. H. L. de Lange-Boom, Amsterdam O., Brink 4.
 F. D. Schotel, Amsterdam, Andr. Schelfhoutstraat 7^{II}.
 P. J. de Groot, De Bilt, Waterweg 94.
 E. de Wit, De Bilt, „Griftenstein”.
 Dr. G. Losecaat van Nouhuijs, Bilthoven, Rembrandtlaan 30 M.
 P. Debacker, Bussum, Hamerstraat 51.
 Joh. v. d. Bosch, Eindhoven, Kleine Bleekstraat 11.
 Mevr. E. C. van Leeuwen-v. Velzen, Ermelo (Veluwe), Rijksstraatweg B 26.
 Mevr. H. M. Elshout-Kostka, Gorinchem, Appeldijk.
 E. W. J. Kantebeen, Gorinchem, Appeldijk 13.
 W. van der Worff, 's-Gravenhage, de Carpentierstraat 183.
 Mej. R. Carp, Helmond, Aarlesche weg 33.
 R. A. J. van Delden, Hilversum, Sweelincklaan 18.
 Mevr. H. van Ravesteijn-Koster, Hilversum, Heuvellaan 11.
 J. Hertzing, Hoek v. Holland, Strandweg 79.
 Mej. J. A. R. van Stolk, Huis ter Heide (Utr.), „Huize Coburg”.

- M. W. Berrevoets, Jaarsveld, N°. 340.
 Mej. G. B. Smith, Oostwold Oldambt (Gron.).
 A. J. de Looze, Inspecteur van Politie, Rotterdam, Lange Geer 99.
 W. van Amstel, Utrecht, Eemstraat 58.
 G. Broekman, Utrecht, Biltstraat 204.
 Mej. G. Damen, Utrecht, Acaciastraat 5bis
 C. Klaassen, Utrecht, Merwedekade 139bis
 F. J. Mol, Utrecht, Fred. Hendrikstraat 96.
 C. A. Nierstrasz, Utrecht, W. Barentzstraat 7.
 Mevr. J. M. de Snoo-van 't Hoogerhuijs, Utrecht, Maliebaan 70a.
 J. D. Weijburg, Utrecht, Nic. Ruycaverstraat 40.
 A. S. Zwartjes, Utrecht, Nieuwe Daalstraat 40.
 Ds. P. de Looze, Waddinxveen.
 H. Ockers, Tandarts, Zeist, Berkenlaan 12.

Buitenland.

- „Vanda” Bloemenhandel en Kweekerij, Toegoe n°. 25, Djocja, Java (N.O.I)
 Spolek pestitelu kaktusu v C S R (Verein der Kakteenzüchter), Prag II,
 Narodni Tr. 9 (Tsjecho-Slowakije).

RECTIFICATIES.

- Ir. L. F. Dooremans, Dordrecht, Krispijnscheweg 107 (in pl. v. L. L. F. Dooremans).
 H. Molle Gzn., Hillegersberg, Strekkade 48 (in pl. v. G. Molle Gzn., was verkeerd opgegeven).
 J. van Daalen, Rotterdam, Allard Piersonstraat 12a (niet 's-Gravenhage).

RUILRUBRIEK.

Ondergeteekende biedt aan in ruil voor Mamillaria's, Cereus, Haworthia's, Aloe's enz.: Mam. gracilis; Stapelia variegata; Cereus Silvestrii; C. flagelliformis; onbekende Echinopsis; Aloë arborescens; Crassula lycopodioides; Gasteria verrucosa.

F. HOOGVLIET Wzn., Stuifakker B 54, Rockanje.

BIBLIOTHEEK.

Adres: Chr. de Ringh, Hilversum, van Ostadelaan 23,